

stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Vi har nu på baggrund af, at vi fik forkastet et ændringsforslag ved andenbehandlingen, som gik ud på, at ingen måtte gå ned på de forlængede dagpenge før efter lovens revision, stillet et ændringsforslag, som omfatter de personer, som er kommet på forlængede dagpenge, og som har været overgangspersoner, altså personer, som har haft deres jobtilbud inden 1. juli 1985.

Vi har fundet det urimeligt, at flertallet på denne måde vil køre lovgivningen igennem og kun udtage en ganske lille gruppe, som har været så heldig at kunne få en uddannelsesydelse, fordi der har været en uddannelsesplads til rådighed for dem.

De undersøgelser, som ministeren har bestilt hos T. Bak-Jensen og hos Socialforskningsinstituttet, den undersøgelse, som LO har lavet, og den undersøgelse, som er lavet hos AUC i Ålborg, viser alle, at ca. 34 pct. af dem, der har søgt om en uddannelsesydelse, ikke har kunnet få den, fordi der ikke har stået en uddannelsesplads til rådighed for dem, sådan som regeringen og Det Radikale Venstre ellers lovede højt og helligt, da loven blev gennemført. Altså kan vi sige, at det, regeringen her foreslår, rammer så utroligt tilfældigt, at man ødelægger hverdagen for ganske vist ganske få personer; men ud fra en rimelighedsbetragtning burde man i hvert fald kunne stemme for det ændringsforslag, Socialdemokratiet her har stillet. Vi håber, at debatten her vil vise det.

Vi har i betænkningen også dokumenteret, at de behandlinger, vi i øvrigt har haft i Tinget, ikke har været helt fine i kanten, men det må vi jo tage op under den næste debat, vi skal have.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen henviser til nogle oplysninger fra de undersøgelsesrapporter, der er blevet fremlagt, om, at 34 pct. skulle være blevet afvist. De oplysninger er faktisk ikke særlig relevante i forbindelse med nærværende lovforslag.

For det første går det tal ikke specielt på overgangspersoner, og dette drejer sig udelukkende om overgangspersoner. Det er én begrundelse. Men derudover bygger oplysningerne kun på de langtidslediges egne oplysninger på et spørgeskema om årsagen til afvisningen, og man kan ikke være sikker på, at det er den rigtige begrundelse i forhold til dem, som regeringen kom med i sin tid. Det er klart, at hvis man har søgt ind på uddannelser, som man ikke var kvalificeret til, er man blevet afvist. Det kan godt være, at den langtidsledige og uddannelsesmyndigheden har forskellige opfattelser af den situation.

For det andet, hvis man har søgt ind på uddannelser med begrænset kapacitet, fordi disse uddannelser efterfølgende vil føre til ledighed, kan det også godt være, at man ikke er blevet optaget. Det, regeringen i 1985 forpligtede sig til, drejede sig om de såkaldte bilag 1-uddannelser, hvor der var tale om beskæftigelsesmuligheder; dér ville man sikre kapacitet, og det har undervisningsministeren dokumenteret gang på gang er sket. Og hver eneste gang der er blevet påpeget et problem, f.eks. med nogle få på en teknisk skole, som var blevet afvist, hvad gør undervisningsministeren så? Så skaffer han i hast 45 mill. kr. fra Folketingets finansudvalg – det skete sidste sommer – således at kapaciteten er blevet udvidet. Det er derfor udokumenterede påstande, og det har i øvrigt ikke noget med nærværende lovrevision at gøre.

Lad mig så i øvrigt lige sige for så vidt angår bemærkningerne i tillægsbetænkningen, at det, hr. Kaj Poulsen mener at have dokumenteret i en ret speciel sprogbrug, i virkeligheden er, at han ikke har hørt efter ved første behandling, at han ikke har læst fremsættelsestalen, at han heller ikke har hørt efter ved anden behandling, og at han heller ikke har gjort sig den ulejlighed i forbindelse med at skrive et mærkværdigt betækningsbidrag at læse referaterne fra første behandling. Jeg kan henvise til spalte 5610, og så har jeg ikke yderligere kommentarer, for de afslører hr. Kaj Poulsens hulhed.

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til ministeren, at når man tager folk i at lyve ikke én, men to gange og folk fastholder, at de usandheder, der er sagt, stadig væk er sandheder, må man arvende